

**Threnodia In obitum Inopinatum, praeciduum, vereq[ue] luctuorum Iuvenis
Praestantißimi, Ornatißmi & Doctißimi Dn. Johannis Alberti, Cothmanni I. U.
Studiosi. Viri ... Dn. Johannis Cothmanni Icti ... Filii ... Rostochii anno
quinquagesimo post decimam sextam salutis centuriam d. 26. Mai[i]. in vera Dei
agnitione. & ardenti invocatione mortui, & die 5. Iuni[i]. Gustrovi[i] solemnibus
exequiis sepulti ...**

Rostochi[i]: Richelius, [1650]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn770478190>

Druck Freier Zugang

THRENODIA

In obitum

Inopinatum, præciduum, verèq;
luctuosum Juvenis

Praestantissimi, Ornatisimi & Doctissimi

DN. JOHANNIS ALBERTI,

COTHMANNI

J. U. Studiosi.

VIRI

Nobilissimi, Magnifici Consultissimi

DN. JOHANNIS COTHMANNI

JCTi eximii, Comitis palatini Cæsarei & Can-
cellarij Megapolitani meritissimi, &c.

FILII perquām dilecti.

Rostochij anno quinquagesimo post decimam sextam
salutis centuriam d. 20. Mat. in verâ Dei agnitione, & ar-
denti invocatione mortui, & die 5. Junij. Gusirovi
solemnibus exequiis sepulti.

Sapient. 4. v. 13. 14.

Consummatus in brevi explevit tem-
pora

glacita enim erat Deo anima illius;

properavit educere illum de me,

dio inquitatum.

• 6(0) 6 •

ROSTOCHI, Typis NICOLAI KILI, Acad Typogr,

g.

THE RENOMIA

In opere

Johannes de Brixius accep

erat anno 1415

in scriptis eiusdem anno 1416

DIONIGNIS ALBERTI

GOTHMANI

in scriptis eiusdem anno

anno 1416

DIONIGNIS GOTHMANI

in scriptis eiusdem anno 1416

litteris eiusdem anno 1416

TE LUBECA dedit, Te fovit GUSTRO-
VIS alma,
Te ROSA defunctum vidit, & inge-
muit.

Patria post obitum nunc clarior obtigit, in qua
Percipis ingenij præmia dignatui.

Hic ubi vera SCHOLA est, Academia vera To-
nantis,

In qua perfectos, NOS DEUS ipse facit.

*Hanc exiguam Memoria statuam debite condolentie
gratiapiè DEFUNCTO posuit*

Matthias Behr, Nob. Megap.

SCilicet ut Viola pereunt sub tempore Veris:
Sic cadit austero flamine Iesus homo.

Usq[ue] odeò nibil est, toto quod constet in orbe,
Momentoq[ue] cadunt, quæ valitura putes.

Exemplo nobis COTHMANNI FILIUS
est,

Quamcitò, quam subitò ceu ROSA verna-
perit?

Hic variis donis ornatum pectus habebat,
Statu râ insigni, morib[us] atq[ue] piis.

A 2

Sed

Sed rapit hunc **JUVENEM** celeri nimis impet.
Morta,

Tradit Gangusto membra tegenda rogat,
Festinata gemit quis non hac funera? verum

Panditur ad nullas flebilis urna preces.

Quisquis es angusta probitatis quem tenet ardor,

Dicas: **COTHMANNI** molliter ossa cubent.

Interea precor, ut **PATREM** soletur fova,

Et faciat tristes exsuperare vices.

Nobiliss. & Magnifico Dn. CANCELLARIO Filii
sui natu maximi obitum dolentissime lugentem
condolent.

Adam Otto Bierregge.

Electere si possent parcas pia vota severas.
Et probitatis honos, & clari stemmatis ortus.
Non hic **COTHMANNUS** fatis cessisset &
umbris,

Progeneratus **A VO**, quem publica scripta ce-
lebrant,

Et Patre Magnifico, quem **FERDINANDUS**
uterq;

Novit, & Imperij Proceres & Patria tota.

At superest unum solamen morte sub ipsa.

Fama hujus Juvenis nullo debitur ævo.

In terra gelidum teneat licet ossa sepulchrum;

DI

DI P A T R E M servent Patriæ prænobile
fidus,
Atq; diu servent ad publica commoda vitæ!
Condolentia testandæ causâ apponet
Pagel Otto Bierregge.

Dum sua COTHMANNUS concessæ tempo-
ra vita
Exegit, vocat hunc è statione D E U S.
Pieridum ex umbrâ resonantis ad oslia Varni,
Rector in æternam translocat atq; Scholane,
In quâ DOCTORES audit, Patresq; verendos,
Aspedu & fruitur Colloquioq; D E I,
Obene, cui liceat sic inclarescere Musis,
Ut penetret superæ tecta beata Schola!

Humanæ sortis & mortis memor p.

Cuno Paris Hahnel

Q Vi negat in Natos effundi semina Patrum,
Hoc se se sanâ mente valere negat,
Sic Leo magnanimus fœtus producit in orbem,
Insitus & parvis cernitur ardor equis.
Id Flaccus probat, & paradigma sit ipse JO-
HANNES

ALBERTUS COTHMAN, quem tulit atra
dies.

A 3 Semina

Semina nam stirpis præ se tulit haud obscuræ,
Et fuit ingenio par, similisq; PATRI.
Ut, si servassent vitam cœlestia Fata,
Monstrasset magno se genitore satum.
Sed Letho raptum charites & Curialugent,
Plenaq; mæstifico corda dolore gerunt.

Lugens cum lugentibus scrib.

Bolrath Friederich von der Lühe.

HOrridus obstupui, cum vox venisset ad aures,
COTHMANNUM propera succubuisse neei.

Ofama! ô rumor quid cor? quid percutis aures?
Nonnè stet am **JUVENIS** fata suprema pii?
Pulpita quam lugent, Et turba novena sororum,
Qua Rosa fragrantes solvit odore comas.
Quem deflent Proceres, quem deflet civicus ordo,
Hic nempe ad gelida nota fluenta Nble.
Sed quid opus lacrymis, **COTHMANNUS** gaudia
carpit,
Gaudia qua nullum sunt habitura modum.

Ultimo honorif.

Levin Otto Bassie.

EHeu quam fragiles in mundo nos sumus
omnes!
Nil optabilius, quam bene posse mori

Tu

Tu deceſſisti placidā COTHMANNE, quiete;
Incipis & vitā proſperiore frui.
Nos tibi gratamur requiem, metamq; peractam
Quod tibi decurſum eſt, id mihi reſtat iter.

*Condolens & mortalitatis memor hac pauca
addebat*

Adolph-Friederich Hobbe.

Nos ſimul ac orimur, morimur: Trahit ortus
opacum
Occaſum: morimur non ſimul ac orimur.
Inde, quid eſt aliud, longam quod vivere vitam?
Mortales dicunt, atq; diu morier?
Noli igitur nimium, PATER, indulgere dolori,
Quod dulcem NATUM, qui dedit, ipſe tulit.
Ne dicas: obſtrante diem dulcissima proles,
Namq; diu vixit, qui bene fara ſubit.

Diederich - Otto à Winterfeld.

Strophe.

¶ Je es umb ein Graß bewand/
Das doch Gottes weife Hand
Künftlich pflanzt in den Sand/
Und mit Schönheit ſo beſteilt/
Das es wegen ſeiner Pracht
Gold und Perlen gleich geachte
Das es vor der Blühthinfelt:

Antistrophe.

Also ſteht es umb die Noth/
umb den allzu rheuren Kohen
umb den lebendigen Tode
Unſers Todten-Lebens hier:
Unſer Leib iſt Graß und Laub
Erd und Asche/Sand und Staub
Und des Todes Beut und Raub
Der uns ſtehet vor der Thür.

Epodos.

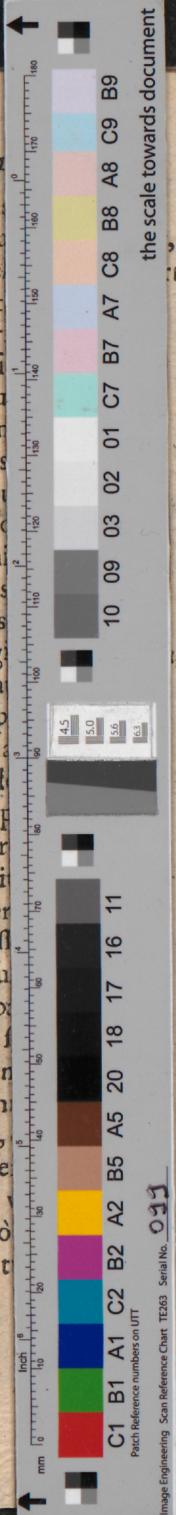
Epodos.

Dennach Herr Gotzman recht vnd wos/
Gleich wie ein Christe billich sol/
Bey Zeiten sich bedachte.
Erwehlte waren Glanz
Für die betrübte Nacht
Denn schönen Lebens-Kranz/
Denn Er erlanget hat: Er lebet nu in Freuden
Das Jahr der Ewigkeit vnd weiss von keinem leiden
In Summ. Herr Gotzman ist nu kein vergänglich
Graß Ehren Fas.
Die Schwäche ist vorbei/ Er ist ein Gülden Fas.

Andreas Pribaur
Nob. Megap.

Ad Mæstissimum Desinēti
Magne Vir, Astræx column, Duci
Gloria, spes rerum maxima
Adspice, qvanta cohors, factō ve
Flebilibus Nati plangere fat
Inter eos pietas, submissio pector
Mente sedet memori, me si
Qvi fuit infelix raptā mihi Conju
Est simul infelix hoc morier
Omnia nunc florent, vitam novus
Natus at in vivis desit esse tu
JAN ALBERT TIADES, quo non flo
Palladis & Sophies, Eunom
Fronti modestus peccatore candidus
Virtutis gnarus, nec pietatis
Varniadum specimen, Clarii greg
Spes tua, spes senii, spes pa
Talis erat Natus, Roseis quem nap
Funere præpropero mersit
Qvid non varioli possunt? succid
Primævum satagunt, decrep
Flosculus ut primo visus florescer
Ante cadit medium præripit
Sic cadit hic primis Juvenis pulcer
Sic ubi jam cœpit floridus es
Qvid tibi nunc animi, VIR Consu
Funera dilecti dum peracerbit
Præ mœrore tibi vix constas ipse, f
Nomine quantumvis sis animi
Omnia perturbat casus, dolor omni
Qvæ te multa tenent ardua,
Qvid facias? mœrore velis desiste
Sic humana, brevi tempore v
Hanc rerum nosti seriem: sis ergo
Commenda Domino Teq;

IIIe